

... τον ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΤΖΕΛΕΠΗ

1. Επειδή στη μεγάλη πλειοψηφία των αναγεννημένων πιστών υπάρχει άγνοια ή σύγχυση για τη διδασκαλία της "αγίας Τριάδας" και επειδή είναι γενική η διαπίστωση ότι αδυνατούν με τεκμηριωμένα επιχειρήματα να στηρίξουν την όποια άποψή τους, στην παρούσα μελέτη μας θα γίνει μία σαφή αναφορά στην καθαρώς «τριαδική θεολογία», προκειμένου να αποσαφηνιστούν μερικές ουσιώδεις και βασικές έννοιές της, ώστε να μην υπάρχουν κενά και απορίες στον ενδιαφερόμενο. **Η μελέτη αυτή δεν αποσκοπεί να ταχθεί, ούτε υπέρ της «τριάδας», ούτε κατά της «τριάδας».** Ίσως για πολλούς αυτό να θεωρηθεί σχήμα οξύμωρο ή αντιφατικό, αλλά στόχος είναι να γίνει μια αντικειμενική καταγραφή και ανάλυση των όρων, των εννοιών και των γεγονότων, ώστε ο αναγνώστης στο τέλος της μελέτης να οδηγηθεί ο ίδιος να λάβει θέση υπέρ ή κατά της «τριάδας», γιατί σήμερα η διδασκαλία της «αγίας Τριάδας» είναι ένα ταμπού απαραβίαστο, γιατί με αυτό γαλουχήθηκε και μεγάλωσε. **Εάν** μεν η διδασκαλία της «αγίας Τριάδας» είναι σύμφωνη με το Λόγο του Θεού, θα πρέπει να μάθει να την τεκμηριώνει σωστά και να μην έχει μια επιφανειακή και ρηχή γνώση των πραγμάτων. **Εάν** αντίθετα, η διδασκαλία αυτή «δεν στηρίζεται» στη Βίβλο, επίσης θα πρέπει να έχει ισχυρά τεκμήρια για να μπορεί να το αποδεικνύει.

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι ένα συγκλονιστικά μεγάλο ποσοστό μεταξύ των αναγεννημένων πιστών (ποσοστό που φθάνει μέχρι και το 80%) δεν γνωρίζει και δεν μπορεί να τεκμηριώσει την «τριαδική διδασκαλία». Το γεγονός αυτό οφείλεται στο ότι μεταξύ των διαφόρων δογματικών ομολογιών και κινήσεων **δεν υπάρχει ενιαία και ταυτόσημη δογματική τοποθέτηση.**

ΕΑΝ ερωτηθεί κάποιος που ακολουθεί τη διδασκαλία αυτή να απαντήσει «τι είναι ή πως εννοεί της αγία Τριάδα», αβίαστα απαντά **«Τριάδα είναι Πατέρας, Υιός και άγιο Πνεύμα».**

ΕΑΝ του ζητηθεί να κάνει μια ανάλυση επάνω στο θέμα αυτό, θα βρεθεί σε αμηχανία και θα πέφτει σε αντιφάσεις, καθόσον η απάντησή του δεν θα πείθει και στο τέλος θα κλείσει το θέμα επικαλούμενος το **«μυστήριο της τριαδικότητας».** Αυτή είναι η συνηθισμένη απάντηση που δίνουν όσοι δεν έχουν βαθιά γνώση της τριαδικής θεολογίας, δεν έχουν δηλαδή επίγνωση της διδασκαλίας αυτής, καθόσον τη θεωρούν μυστήριο, το **«μυστήριο της τριαδικότητας»** και έτσι προσπερνούν πολύ εύκολα ένα τόσο ουσιώδες θεολογικό θέμα.

Για τους αναγεννημένους πιστούς (σε όποια ομολογία και αν ανήκουν) **δεν υπάρχουν «μυστήρια»**, γιατί ο Κύριος Ιησούς είναι που αποκαλύπτει τα μυστήρια στα παιδιά Του. Ο απ. Παύλος γράφει ότι είμαστε **«οικονόμοι των μυστηρίων του Θεού ...και της πολυειδούς χάριτος του Θεού»** (βλ. Α΄ Κορινθίους Δ/4:1, Α΄ Πέτρου Δ/4:10) και ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ σημαίνει ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ, είμαστε διαχειριστές των αποκεκαλυμμένων μυστηρίων του Κυρίου. Ο Παύλος μας δίνει επίσης το παράδειγμα, λέγοντας **«γνωρίζω εις τίνα επίστευσα»**, δηλαδή μας λέγει ότι **«ΞΕΡΩ σε ποιον επίστευσα, ΞΕΡΩ ποιος είναι ο Κύριός μου και ο Θεός μου, ΞΕΡΩ όταν λέγω Πατέρα, ποιος είναι ο Πατέρας, ΞΕΡΩ όταν λέγω Ιησούς, ποιος είναι ο Ιησούς και ΞΕΡΩ όταν λέγω το άγιο Πνεύμα του Θεού, ποιο είναι το Πνεύμα, γιατί ΓΝΩΡΙΖΩ ΣΕ ΠΟΙΟΝ ΕΠΙΣΤΕΥΣΑ...».**

Στην Καινή Διαθήκη έχουμε πολλές αναφορές για «μυστήρια», τα οποία ο Κύριος Ιησούς τα έχει αποκαλύψει στο λαό Του, όπως είναι τα παρακάτω:

- Το **«μυστήριο της ευσεβείας»** (Α΄ Τιμόθεου Γ/3:16),
- Το **«μυστήριο της ανομίας»** (Β΄ Θεσσαλονικείς Β/2:6-7),
- Το **«μυστήριο του Χριστού και της Εκκλησίας»** (Εφεσ.Ε/5:31-32),
- Το **«μυστήριο της βασιλείας του Θεού»** (Μάρκος Δ/4:11-12),
- Το **«μυστήριο της αρπαγής της Εκκλησίας»** (Α΄ Θεσσαλονικείς ΙΕ/15:51-54),
- Το **«μυστήριο του ευαγγελίου»** (Εφεσίους ζ΄/6:18-20),
- Το **«αποκεκρυμμένο μυστήριο»** (Κολοσσαείς Α:26-28 και Εφεσίους Γ/3:1-8),
- Το **«σεσιωπημένον μυστήριο»** (Ρωμαίους Ις΄/16:25),
- Το **«μυστήριο του Θεού και Πατρός και του Χριστού»** (Κολοσσαείς Β/2:1-3 και Δ/4:2-4),

Το «**μυστήριο της πίστεως**» (Α΄ Τιμόθεου Γ/3:8-10),
Το «**μυστήριο των 7 αστέρων**» (Αποκάλυψη Α:19-20),
Το «**μυστήριο της μεγάλης Βαβυλώνας**» (Αποκάλυψη Ι΄/10:5-7),

Στα παραπάνω αναφερόμενα μυστήρια ΑΠΟΥΣΙΑΖΕΙ το «**μυστήριο της τριαδικότητας**», καθόσον (προσέξτε το αυτό), άλλο είναι να πιστεύει κάποιος στην «τριάδα» και άλλο είναι να πιστεύει στον Πατέρα, στον Υιό και στο άγιο Πνεύμα του Θεού, *είναι δύο τελείως διαφορετικά θεολογικά θέματα*, που επιφανειακά φαίνονται να ταυτίζονται και να μην υπάρχει θεολογική διάκριση μεταξύ τους και εκεί είναι που προσκόπτουν όσοι δεν έχουν επίγνωση του Θεού.

Εάν η πρώτη αποστολική εκκλησία είχε σύγχυση και δεν είχε επίγνωση **ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ, ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΥΙΟΣ** και **ΠΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ**, τότε εύλογες είναι και οι δικές μου παρακάτω απορίες:

Ο απ. Παύλος λάθος γράφει «γνωρίζω εις τίνα επίστευσα;» Εάν δεν είχε αποκάλυψη και επίγνωση **ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΥ ΚΑΙ Ο ΘΕΟΣ ΤΟΥ**, πως θα μπορούσε να υποφέρει κακουχίες, πείνες, στερήσεις, ξυλοδαρμούς, πόνους και θλίψεις; Θα μπορούσε να μάχεται για κάτι που το θεωρούσε «μυστήριο;» Νομίζω ότι η απάντηση είναι πλέον αυτονόητη.

Ο απ. Πέτρος είχε συλληφθεί από τον Ιουδαίο ηγεμόνα και την επομένη θα τον θανάτωνε. Μας αναφέρει η Βίβλος ότι το βράδυ εκείνο κοιμόταν. Θα μπορούσε να έχει αυτή την τέλεια ειρήνη μέσα του και να κοιμάται σαν μικρό παιδάκι, όταν γνώριζε ότι την επομένη ημέρα δεν θα ζούσε, εάν δεν είχε επίγνωση για το **ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΘΕΟΣ** που υψώνει και λατρεύει, αλλά ήταν γι' αυτόν ένα πυκνό μυστήριο; Εγώ, εάν γνώριζα ότι την επόμενη ημέρα, όχι ότι θα με σκότωναν, αλλά απλά ότι θα με ανέκριναν, όλη τη νύχτα δεν θα μπορούσα να κοιμηθώ, θα είχα μεγάλη αγωνία και όμως ο Πέτρος με τέλεια γαλήνη στην καρδιά του κοιμόταν, γιατί είχε επίγνωση ποιος ήταν ο Κύριός Του.

Οι πιστοί της πρώτης εκκλησίας, θα μπορούσαν να αντέξουν τα λιοντάρια της Ρώμης, τις φυλακίσεις, τους ξυλοδαρμούς και τα φρι-

κτά βασανιστήρια για έναν Θεό «μυστηριώδη», για έναν Θεό που δεν τους είχε αποκαλυφθεί και τον θεωρούσαν «μυστήριο»;

2. Για να είναι αντικειμενική η μελέτη μας και επειδή υπάρχει μεγάλη σύγχυση, τι εννοούμε με τους όρους «τριάδα», ή «αγία Τριάδα» ή «τριαδικός Θεός», θα κάνουμε μία καταγραφή όλων των υπαρχουσών απόψεων και διδασκαλιών, που είναι, όχι κατά, αλλά υπέρ της «αγίας Τριάδας», όπως αυτές αναφέρονται, είτε στη διεθνή βιβλιογραφία, είτε στην επίσημη ιστοσελίδα των διαφόρων δογματικών ομολογιών. Κατά την προσωπική μου άποψη, οι βασικές περί «τριάδας» διδασκαλίες είναι **τέσσερις** (αν και η 4η κατά σειρά αναφερόμενη, δεν θεωρείται "τριαδική"), χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν και άλλες διδασκαλίες επ' αυτού. Εδώ, για διευκόλυνση και καλύτερη κατανόηση του θέματος, έγινε ομαδοποίηση των σχετικών διδασκαλιών περί «τριαδικού Θεού» αρχίζοντας από την πιο απλή και γενικότερα αποδεκτή περίπτωση, μέχρι την πιο ενδεδειγμένη ή ακραία περίπτωση:

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ 1^η

«Τριαδικός Θεός είναι Πατήρ, Υιός και άγιο Πνεύμα». Αυτή είναι η πιο συνηθισμένη και ευρέως αποδεκτή άποψη, χωρίς να γίνεται καμιά απολύτως διευκρίνιση τι είναι, όταν λέμε «Πατήρ, Υιός και άγιο Πνεύμα». Είναι **πρόσωπα**; Είναι **τίτλοι**; Είναι **φανερώσεις**; Ή είναι **κάτι άλλο**; Στα ερωτήματα αυτά, δεν υπάρχει απάντηση, γιατί οι ακολουθούντες την άποψη αυτή, δεν κάνουν καμιά, μα καμιά απολύτως δογματική ερμηνεία και ανάλυση, απλά γίνεται από αυτούς μόνο ονομαστική αναφορά ότι «**ΤΡΙΑΔΑ** είναι **ΠΑΤΕΡΑΣ, ΥΙΟΣ** και **ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ**» και για να «τεκμηριώσουν» την άποψή τους αυτή επικαλούνται μερικά συγκεκριμένα εδάφια μέσα από τη Βίβλο, τα οποία εδάφια γι' αυτούς είναι από μόνα τους «ισχυρές αποδείξεις» των ισχυρισμών τους και **δεν χρειάζονται ερμηνεία**. Για τους υποστηρικτές της διδασκαλίας αυτής, δεν υπάρχει αποκαλυπτικός λόγος, παίρνουν τα εδάφια όπως είναι «κατά γράμμα». Τα πιο συνήθη εδάφια που χρησιμοποιούν ως επιχειρήματά τους, κατά σειρά αξιολόγησης και σπουδαιότητας, είναι τα παρακάτω, σε κείμενο της μετάφρασης του αρχιμ. Νεόφυτου Βάμβα:

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΗ/28:19. «Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το **ΟΝΟΜΑ** του Πατρός, και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αυτούς.....»

Β΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΙΓ/13:14. «*Η ΧΑΡΙΣ του Κυρίου Ιησού Χριστού και η ΑΓΑΠΗ του Θεού και η ΚΟΙΝΩΝΙΑ του Αγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων υμῶν, αμήν*».

ΓΕΝΕΣΙΣ Α/1:26. «*Και εἶπεν ο Θεός, Ας κάμωμεν άνθρωπον κατ' εἰκόνα ημῶν, καθ' ομοίωσιν ημῶν· και ας εξουσιάξῃ* («αρχέτωσαν» Ιαρχ.κείμενο) *ἐπί των ιχθύων της θαλάσσης και ἐπί των πετεινῶν του ουρανοῦ.... κλπ*».

Α΄ ΙΩΑΝΝΟΥ Ε/5:7-8. «*Διότι τρεις είναι οι μαρτυρούντες (...εν τω ουρανῶ, ο Πατήρ, ο Λόγος και το Άγιον Πνεύμα, και οὔτοι οι τρεις είναι ἕν· και τρεις είναι οι μαρτυρούντες εν τη γῆ...), το Πνεύμα και το ὕδωρ και το αἷμα, και οι τρεις οὔτοι αναφέρονται εις το ἕν*».

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Το κείμενο που είναι μέσα σε παρένθεση, δεν υπάρχει στο πρωτότυπο αρχαίο Ελληνικό κείμενο. Για το θέμα αυτό διαβάστε το σχετικό κεφάλαιο από το βιβλίο των εκδόσεών μας «ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ».

Αυτή η άποψη -κατά βάση- γίνεται αποδεκτή από τους απλούς πιστούς, που δεν μπαίνουν σε δογματικές ερμηνείες, είτε γιατί δεν γνωρίζουν, είτε γιατί δεν μπορούν να ερμηνεύσουν το Λόγο του Θεού, είτε γιατί δεν θέλουν να έχουν μια πιο βαθιά επίγνωση της αλήθειας, καθόσον θεωρούν ότι πνευματικά είναι καλυμμένοι. Γι' αυτούς, εφόσον ο Λόγος του Θεού γράφει «Πατήρ, Υιός και άγιον Πνεύμα» ή χρησιμοποιεί πληθυντικό αριθμό, που φανερώνει «τριάδα», δεν χρειάζονται περαιτέρω εξηγήσεις, ερμηνείες και σχόλια.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ 2^η

«Τριαδικός Θεός είναι **ΕΝΑΣ** Θεός με **ΤΡΕΙΣ** υποστάσεις, δηλαδή τρισυπόστατος Θεός, **ΕΝΑΣ** Θεός με **ΤΡΙΑ** πρόσωπα, **Πατήρ, Υιός και άγιο Πνεύμα**». Αυτή η άποψη είναι κυρίως αποδεκτή από τους σχολιαστές και ερμηνευτές του Λόγου του Θεού, από αυτούς που δεν αρκούνται από μια απλή αναφορά, αλλά θέλουν να έχουν μια πληρέστερη γνώση για τη φύση του Θεού. Οι υποστηρι-

κτές αυτής της διδασκαλίας αποδέχονται μεν ότι οι τρεις υποστάσεις είναι θείες, αλλά ρητά καταδικάζουν ότι έχουμε «τρεις Θεούς».

Για το λόγο αυτό δεν χρησιμοποιούν (ή τουλάχιστον το αποφεύγουν) τις εκφράσεις «ΘΕΟΣ Πατέρας», «ΘΕΟΣ Υιός» και «ΘΕΟΣ άγιον Πνεύμα», που συνήθως χρησιμοποιούν οι υποστηρικτές της 3^{ης} διδασκαλίας όπως θα αναφέρουμε στη συνέχεια. Ενώ δεν χρησιμοποιούν αυτούς τους όρους, στην πράξη όμως αντιμετωπίζουν ένα σοβαρό πρόβλημα όταν θέλουν να τεκμηριώσουν ότι ο Ιησούς είναι το 2^ο πρόσωπο της αγίας Τριάδας, καθόσον υποστηρίζουν ότι ο Ιησούς προϋπήρχε ως «Θεός Υιός» και άφησε τη δόξα Του στον ουρανό, αφού εκένωσε τον εαυτόν Του και ως απλός άνθρωπος ήρθε εδώ στη γη, στηρίζοντας την άποψή τους αυτή στην Φιλιππησίους Β/2:5-8, περίπτωση για την οποία έχουμε αναφερθεί σε άλλη μελέτη μας, καθόσον για τη διδασκαλία αυτή που είναι γνωστή ως «κενωτικό ζήτημα», είχε δημιουργηθεί στο παρελθόν μεγάλο θέμα μεταξύ των πιστών μιας συγκεκριμένης ομολογίας. Άρα, κατά τη 2^η διδασκαλία «**ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ Θεός, είναι ένας Θεός με 3 θείες ΥΠΟΣΤΑΣΕΙΣ, αλλά δεν αποτελούν 3 ΘΕΟΥΣ, είναι ΕΝΑΣ Θεός με 3 θεία ΠΡΟΣΩΠΑ**».

(1) Εδώ θα πρέπει να γίνει μια ουσιώδη διευκρίνιση όσον αφορά τον Ελληνικό όρο «**υπόσταση**». Αναφέρει στην Εβραϊούς Α:3 ότι ο Υιός είναι η ακτινοβολία της δόξας του Πατέρα και ο χαρακτήρας **ΤΗΣ ΥΠΟΣΤΑΣΗΣ** του Πατέρα, όχι **ΤΩΝ υποστάσεων** του Πατέρα: «*Ὅστις ὢν ἀπαύγασμα της δόξης και χαρακτήρ της υποστάσεως Αυτοῦ...*». Η Ελληνική γλώσσα, από γραμματική και συντακτική άποψη θεωρείται η πιο τέλεια γλώσσα του κόσμου, όσον αφορά την ακρίβεια των ορισμών της και τη σαφή ερμηνεία και απόδοση της κάθε λέξης. Για το λόγο αυτό, ο Θεός επέτρεψε να γραφτεί ο Λόγος Του στην Καινή Διαθήκη απευθείας στην Ελληνική γλώσσα. Ακόμα και η Παλαιά Διαθήκη, που γράφτηκε στην Εβραϊκή γλώσσα, όταν μεταφράστηκε στα Ελληνικά από τους Εβδομήκοντα, άρχισε το Ελληνικό κείμενο να χρησιμοποιείται επίσημα πλέον και από του Εβραίου.

Σύμφωνα με τα Ελληνικά λεξικά η λέξη «υπόσταση» σημαίνει «ύπαρξη, θεμέλιο, αλήθεια, μοναδικότητα», κατά συνέπεια ο διςυπόστατος ή ο τρισυπόστατος είναι αυτός που έχει 2 ή 3 ξεχωριστές,

ανεξάρτητες μεταξύ τους υποστάσεις/υπάρξεις. Ο όρος **«τρισυτόστατος Θεός»** για να αποδοθεί σωστά γραμματικά, προϋποθέτει 3 ξεχωριστές και ανεξάρτητες θείες προσωπικότητες. Κατά συνέπεια η 2^η άποψη που υποστηρίζει έναν ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟ ΘΕΟ, που δεν είναι ΤΡΕΙΣ ΘΕΟΙ, παρουσιάζει ΚΕΝΟ στη γραμματική ερμηνεία.

(2) Θα πρέπει να γίνει διαχωρισμός με την γραμματική ερμηνεία του **«σχιζοφρενούς ατόμου»**, το οποίο μπορεί να παρουσιάζει 2 διαφορετικές προσωπικότητες. **Στην περίπτωση αυτή, έχουμε μόνο ΜΙΑ υπόσταση και ΔΥΟ διαφορετικές συμπεριφορές του ίδιου του σχιζοφρενούς ατόμου.** Τη μία στιγμή βλέπουμε να παρουσιάζεται ως άτομο καθ' όλα λογικό με τη δική του προσωπικότητα και την άλλη στιγμή να παρουσιάζεται με τη σχιζοφρενική του προσωπικότητα, η οποία δεν είναι δική του και οφείλεται σε άλλα αίτια (ψυχολογικά, παθολογικά, πνευματικά, κλπ), που δεν είναι του παρόντος να αναφερθούν, καθόσον ανήκουν στη σφαίρα της ιατρικής και ψυχιατρικής επιστήμης και επ' αυτού υπάρχει πλούσια επιστημονική βιβλιογραφία, στην οποία μπορεί να ανατρέξει ο ενδιαφερόμενος.

Την παραπάνω περίπτωση θα μπορούσαμε να την παραλληλίσουμε και με τα λόγια της Βίβλου: *«Άνθρωπος δίγνωνος είναι ακατάστατος εν πάσαις ταις οδοίς αυτού»* (Ιάκωβος Α/1:8). Το αρχαίο Ελληνικό κείμενο δεν αναγράφει **«δίγνωνος»** (δύο γνώμες), αλλά **«δίψυχος»** (δύο ψυχές). Η Βίβλος μας αποκαλύπτει ότι ο δίψυχος άνθρωπος είναι ΑΚΑΤΑΣΤΑΤΟΣ σε όλη την πορεία της ζωής του. **Αυτό δεν σημαίνει ότι ο δίψυχος άνθρωπος έχει και δύο διαφορετικές υποστάσεις**, αλλά στη ζωή του φανερώνει με πολύ έκδηλο τρόπο ή δύο διαφορετικές προσωπικότητες που οι πράξεις και οι ενέργειές τους έρχονται σε αντίθεση μεταξύ τους, ή στην πιο απλή περίπτωση έχουμε διάφορες αντιφατικές εκδηλώσεις της ίδιας προσωπικότητας. Το «σχιζοφρενές άτομο» και ο «δίψυχος άνθρωπος» σε πολλές εκδλώσεις της προσωπικότητάς τους ταυτίζονται, υπάρχει πλήρης ακαταστασία σε όλες τις εκδηλώσεις τους.

(3) Παρόμοια περίπτωση με το «σχιζοφρενές άτομο» είναι το **«δαιμονιζόμενο άτομο»**, δηλαδή το άτομο το οποίο έχει καταληφθεί από πνεύματα πονηρίας (δαιμόνια). Τέτοιες περιπτώσεις γνωρίζουμε πολλές μέσα από τη Βίβλο. Όταν ένα άτομο έχει καταληφθεί από

πονηρά πνεύματα ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΟΛΛΕΣ ΥΠΟΣΤΑΣΕΙΣ, αλλά μόνο μία, που είναι η δική του. **Απλά στην περίπτωση αυτή, η ανθρώπινη υπόσταση έχει υποταχθεί στα πονηρά πνεύματα και ενεργεί παρά τη θέλησή του, όπως τα πονηρά πνεύματα τον προστάζουν.** Εάν για παράδειγμα, ένα άτομο έχει καταληφθεί από 10 δαιμόνια, θα ήταν παράλογο να δεχτούμε ότι το άτομο αυτό έχει 11 υποστάσεις (1 ανθρώπινη και 10 δαιμονικές). Στην Καινή Διαθήκη διαβάζουμε ότι ο Ιησούς εξέβαλε από τη Μαρία Μαγδαληνή 7 δαιμόνια, το ερώτημα είναι «η Μαρία είχε **8 υποστάσεις**, 1 δική της και 7 δαιμονικές;» Φυσικά όχι. Σε κάποια άλλη περίπτωση ο Ιησούς θεράπευσε έναν δαιμονιζόμενο μέσα στον οποίο κατοικούσε μία λεγεώνα δαιμονίων, δηλαδή θα έπρεπε αυτός ο άνθρωπος να είχε μέσα του μια **λεγεώνα από υποστάσεις**; Η απάντηση είναι πλέον αυτονόητη.

(4) Μία άλλη συγκλονιστική περίπτωση έχουμε με τον Ιούδα τον Ισκαριώτη, το μαθητή που πρόδωσε τον Ιησού. Αναφέρει ο Λόγος του Θεού ότι *«ο Σατανάς εισήλθεν εις αυτόν»*. Ο ίδιος ο Διάβολος, που είναι μια ξεχωριστή πνευματική οντότητα, που είναι μια ξεχωριστή υπόσταση μπήκε μέσα σε έναν άνθρωπο, τον Ιούδα, ο οποίος είχε τη δική του υπόσταση. Το ερώτημα είναι: **«Ο Ιούδας είχε 2 υποστάσεις, μία δική του και μία του Διαβόλου; Ήταν δισυστόστατος;»**. Όχι είχε μία υπόσταση, απλά έφερε για ένα μικρό διάστημα (μέχρι που αυτοκτόνησε) 2 φύσεις, την δική του ανθρώπινη φύση και τη σατανική φύση του Διαβόλου, η οποία σατανική φύση είχε υποτάξει και καθοδηγούσε την ανθρώπινη φύση του Ιούδα, ήταν το υποχείριο του Σατανά, ήταν το εκτελεστικό όργανό του. Παρόμοια περίπτωση έχουμε και με τον **«άνθρωπο Χριστό Ιησού»** μέσα στον οποίο κατοίκησε **«παν το πλήρωμα της θεότητας του Πατέρα»**. Είχε ο Ιησούς εδώ στη γη 2 υποστάσεις, μία ανθρώπινη και μία θεϊκή; Όχι, ο Ιησούς είχε δύο φύσεις, την ανθρώπινη φύση και τη φύση του Πατέρα και οι 2 φύσεις είχαν ταυτιστεί πλήρως, γεγονός που ο Ιησούς το έλεγε συχνά: *«Όστις είδεν ΕΜΕ, είδε τον ΠΑΤΕΡΑΟ Πατήρ ο μένων εν Εμοί, Αυτός εκτελεί τα έργαΕγώ και ο Πατήρ ΕΝ (ένα) είμεθα»* (βλ. Ιωάννης ΙΔ/14:9-10 και Ι΄/10:30).

Ο Ιησούς Χριστός ως άνθρωπος δεν ήταν ένας οποιοσδήποτε κοινός άνθρωπος, ήταν η **φανέρωση** του Πατέρα, του Κυρίου των δυνάμεων, ήταν η **ορατή εικόνα** του Θεού του αοράτου (Κολοσσαείς Α/1:15), ήταν ο **Λόγος που έγινε «σαρξ»** (Ιωάννης Α/1:14) και αυτό ο Σατανάς το γνώριζε. Έπρεπε και αυτός να αντιμετωπίσει τον «άν-

θρωπο Χριστό Ιησού» ως άνθρωπος, γι' αυτό στον Ιούδα δεν μπήκε μια λεγεώνα δαιμονίων για να αντιμετωπίσουν τον Ιησού, αλλά μπήκε ο άρχοντάς τους, ο ίδιος ο Εωσφόρος, ώστε **«ΑΝΘΡΩΠΟΣ με σατανικές δυνάμεις να αντιμετωπίσει ΑΝΘΡΩΠΟ με θείες δυνάμεις»**. Με τη σύλληψη και τη θανάτωση του Ιησού, ο Σατανάς άρχισε να θριαμβολογεί για τη «νίκη» του, αλλά η χαρά του μετατράπηκε σε τραγωδία όταν ο Ιησούς αναστήθηκε.

(5) Πολλοί πιστοί που δεν γνωρίζουν την ορθή γραμματική ερμηνεία του όρου «υπόσταση» και για να ερμηνεύσουν τον όρο «τρι-υπόστατος Θεός» κάνουν τον ατυχή παραλληλισμό με τον άνθρωπο, λέγοντας ότι: **«Ο Θεός είναι τριυπόστατος, Πατήρ, Υιός και άγιο Πνεύμα, όπως ακριβώς είναι τριυπόστατος και ο άνθρωπος, σώμα, πνεύμα και ψυχή»**. Αυτή η ερμηνεία είναι αυθαίρετη, είναι αντίθετη από την απλή λογική. Ο άνθρωπος έχει μία υπόσταση και σύμφωνα με τη Βίβλο διακρίνεται στον εξωτερικό άνθρωπο, ο οποίος φθείρεται και στον εσωτερικό άνθρωπο, ο οποίος καθημερινά ανανεώνεται. **Ο εξωτερικός άνθρωπος** είναι το σώμα, το θνητό μέρος της ύπαρξής του και **ο εσωτερικός άνθρωπος** είναι το πνευματικό μέρος της ύπαρξής του (πνεύμα και ψυχή) που με το φυσικό του θάνατο επιστρέφει στο Δημιουργό Του.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ 3^η

«Τριαδικός Θεός είναι ο Θεός με ΤΡΕΙΣ υποστάσεις, με ΤΡΙΑ πρόσωπα, είναι ο ΘΕΟΣ Πατήρ, ο ΘΕΟΣ Υιός και ο ΘΕΟΣ Άγιο Πνεύμα». Αυτή η άποψη είναι αποδεκτή από μικρή μερίδα πιστών και κυρίως από αυτούς που είναι συνειδητά μνημένοι στην «τριάδα». Οι υποστηρικτές αυτής της διδασκαλίας αποδέχονται ότι είναι **«τρεις Θεοί»**, ότι είναι **τρεις ξεχωριστές θείες υποστάσεις**, γι' αυτό και χρησιμοποιούν τους όρους «ΘΕΟΣ Πατέρας», «ΘΕΟΣ Υιός» και «ΘΕΟΣ άγιον Πνεύμα», όρους τους οποίους οι υποστηρικτές των 2 προηγούμενων διδασκαλιών δεν αποδέχονται (τουλάχιστον συνειδητά), καθόσον δεν αναφέρονται ρητά στη Βίβλο. Ο Ιησούς Χριστός μέσα στην Καινή Διαθήκη αναφέρεται ως **«Υιός του Ανθρώπου»** (ανθρώπινη φύση) και ως **«Υιός του Θεού»** (θεία φύση), πουθενά δεν αναφέρεται ως «Θεός Υιός». Κατά την 3^η διδασκαλία **«ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ**

Θεός, είναι ο Θεός με 3 θεία ΠΡΟΣΩΠΑ, ίσα μεταξύ τους, συμ-προσκυνούμενα και συνδοξαζόμενα, είναι ο ΘΕΟΣ Πατήρ, ο ΘΕΟΣ Υιός και ο ΘΕΟΣ Άγιο Πνεύμα».

Μέσα στη Βίβλο, δεν βλέπουμε ρητά να αναφέρονται 3 ξεχωριστά θεία πρόσωπα, αλλά βλέπουμε 2 πρόσωπα, τα οποία είναι ο **«ΘΕΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ»** και ο **«ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΙΗΣΟΥΣ»**. Η θεία φύση του Πατέρα ταυτισμένη με την ανθρώπινη φύση του Υιού. **Αυτή την τυπολογία τη βλέπουμε συνέχεια μέσα στην Παλαιά Διαθήκη, η οποία είναι γεμάτη από τύπους**. Βλέπουμε την Κιβωτό της Διαθήκης να αποτελείται από ξύλο επενδεδυμένο με χρυσό. Το ΞΥΛΟ, που καίγεται και εξαφανίζεται, είναι σύμβολο της ανθρώπινης φύσης και το ΧΡΥΣΑΦΙ, που η φωτιά το καθαρίζει, είναι η θεία φύση. Ξύλο και χρυσάφι πλήρως ενωμένα και ταυτισμένα, σύμβολα της ανθρώπινης φύσης του ΙΗΣΟΥ που είναι πλήρως ενωμένη και ταυτισμένη με τη θεία φύση του Πατέρα. **Αυτή την ταύτιση τη βλέπουμε παντού, από τη Γένεση μέχρι την Αποκάλυψη**. Στην Αποκάλυψη ΚΒ/22:3 βλέπουμε ότι στον ουρανό υπάρχει μόνο **ΕΝΑΣ ΘΡΟΝΟΣ** και ονομάζεται ο **«θρόνος του ΘΕΟΥ και του ΑΡΝΙΟΥ»**. Είναι ο **«ένας»** θρόνος που ανήκει και στο ΘΕΟ (θεία φύση) και στο ΑΡΝΙΟ, τον αναστημένο Ιησού Χριστό (ανθρώπινη φύση). Έχουμε ταύτιση της θείας φύσης του ΠΑΤΕΡΑ με την ανθρώπινη φύση του ΥΙΟΥ. Ένας θρόνος για 2 πρόσωπα, αλλά όχι για 2 Θεούς.

Ένα βασικό στοιχείο στο οποίο στηρίζεται μια μερίδα των υποστηρικτών της 3^{ης} διδασκαλίας είναι η αναφορά τους στη δράση της **«ΣΑΤΑΝΙΚΗΣ τριάδας»**, κατ' αντιδιαστολή ης **«ΑΓΙΑΣ τριάδας»**, ισχυριζόμενοι ότι ο Διάβολος, **«ο πλανών την οικουμένην όλην»** αντιγράφει και διαστρεβλώνει την υγιάνουσα διδασκαλία του Λόγου του Θεού, για να παρασύρει τον άνθρωπο στην αιώνια απώλεια. Στη θιγόμενη περίπτωση, ο Διάβολος δεν κάνει άμεση διαστρέβλωση των αληθειών της Βίβλου, αλλά **αντιγράφει** τις Βιβλικές αλήθειες και μετά προβαίνει στη διαστρέβλωση και στην παραπλάνηση.

Κατά τους υποστηρικτές της άποψης αυτή, τα πρόσωπα που αποτελούν τη Σατανική τριάδα είναι ο **ΔΙΑΒΟΛΟΣ** (ο Εωσφόρος) και τα **2 θηρία** που αναφέρονται στο ΙΓ/13 κεφάλαιο της Αποκάλυψης, που για τους μελετητές της Βίβλου είναι ο **ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ** και **ΨΕΥΔΟ-**

ΠΡΟΦΗΤΗΣ. Δεν πρόκειται για ένα πρόσωπο με 3 υποστάσεις, αλλά για 3 ξεχωριστά πρόσωπα, που το καθένα αντιπποιείται τη δόξα και την εξουσία των 3 προσώπων της «αγίας Τριάδας». Ο Διάβολος αντιπροσωπεύει το **Θεό Πατέρα**, ο Αντίχριστος τον **Υιό** (τον Ιησού) και ο Ψευδοπροφήτης το **άγιο Πνεύμα**. Οι δύο τριάδες, η «Σατανική τριάδα» και η «αγία Τριάδα» βρίσκονται σε ένα συνεχή πόλεμο μεταξύ τους.

Ο παραλληλισμός που γίνεται από τους υποστηρικτές της άποψης αυτής δεν έχει κανένα έρεισμα στη Βίβλο. Τα 3 πρόσωπα της Σατανικής τριάδας είναι πράγματι 3 ξεχωριστές οντότητες-υπάρξεις, είναι ο Διάβολος, που είναι πνευματική ύπαρξη και είναι ο Αντίχριστος και ο Ψευδοπροφήτης, 2 άνθρωποι θνητοί, για όσους βέβαια δέχονται την άποψη αυτή, καθόσον υπάρχουν αναγεννημένοι πιστοί μιας συγκεκριμένης ομολογίας που θεωρούν ότι "Αντίχριστος" και "Ψευδοπροφήτης" δεν αφορούν ανθρώπινες υπάρξεις, αλλά παρελθόντα θρησκευτικά συστήματα. Για ένα λοιπόν διάστημα ο Διάβολος θα ταυτιστεί πλήρως με τον Αντίχριστο, καθόσον θα κατοικήσει μέσα του και θα αντιπποηθεί την εξουσία του Ιησού, επιδιώκοντας θεία προσκύνηση και λατρεία και παγκόσμια κυριαρχία.

Οι ορολογίες «Σατανική τριάδα» και «αγία Τριάδα» δεν αναφέρονται στη Βίβλο και κατά συνέπεια αποτελούν ανθρώπινες επινοήσεις, που επιδέχονται πολλών ερμηνειών. Η Βίβλος αποκαλύπτει ένα Θεό, που είναι ΠΝΕΥΜΑ και που αποκαλύφτηκε στον άνθρωπο μέσα από τον ΥΙΟ Του, κατοικώντας σε Αυτόν εν πληρότητι με το ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ Του: Είναι *«ο Πατήρ εν τω Υιώ»*, είναι *«ο Θεός που φανερώθηκε εν σαρκί»*. Έχουμε ένα Θεό με διαφορετικές φανερώσεις και όχι με πολλές **υποστάσεις**, όπως η επανομαζόμενη «Σατανική τριάδα».

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ 4^η

«Ο Θεός είναι ΕΝΑΣ και όταν αναφέρουμε Πατήρ, Υιός και άγιο Πνεύμα, δεν είναι πρόσωπα, αλλά είναι ΦΑΝΕΡΩΣΕΙΣ και ΤΙΤΛΟΙ του ενός και μόνου Θεού, που υπάρχει». Όλοι οι υποστηρικτές της άποψης αυτής δεν χρησιμοποιούν τους όρους «τριάδα - τριαδικός Θεός - τρισυπόστατος Θεός», καθόσον δεν αναφέρονται

ούτε μία φορά μέσα σε ολόκληρη την Αγία Γραφή. **Αποδέχονται «Πατέρα, Υιό και άγιο Πνεύμα», αλλά χωρίς τη χρήση των όρων αυτών.** Αυτή η άποψη υποστηρίζεται από πολύ, πολύ λίγες τριαδικές ομάδες ή από μεμονωμένους πιστούς διαφόρων τριαδικών εκκλησιών, που χαρακτηρίζονται για τις πνευματικές αποκαλύψεις που έχουν και που παρουσιάζουν σημάδια αναζωπύρωσης. Το βασικό χαρακτηριστικό τους είναι ότι δεν κατέχονται από φανατισμό και δεν ξεχωρίζουν τους αναγεννημένους αδελφούς σε "τριαδικούς" και "αντιτριαδικούς", τους θεωρούν όλους μέλη του ενός σώματος του Χριστού. Στον Ελλαδικό χώρο είναι εξαιρετικά λίγες οι περιπτώσεις αυτές, ενώ στο εξωτερικό ο αριθμός των «τριαδικών» αυτών ομάδων αρχίζει να αυξάνεται πολύ γρήγορα.

Η άποψη αυτή βασικά υποστηρίζεται από όλες τις Μονοθεϊστικές (αντιτριαδικές) ομάδες της Χώρας μας, είναι η κατεξοχήν διδασκαλία τους. Σύμφωνα με τους υποστηρικτές της άποψης αυτής ο Θεός είναι ΕΝΑΣ και δεν έχει 3 υποστάσεις ή 3 πρόσωπα. Τα ονόματα «Πατήρ, Υιός και άγιον Πνεύμα» είναι φανερώσεις του ΕΝΟΣ και ΜΟΝΟΥ ΑΛΗΘΙΝΟΥ ΘΕΟΥ που υπάρχει. Φυσικά ο Θεός έχει φανερωθεί στον άνθρωπο και με πολλούς άλλους τρόπους, όπως για παράδειγμα φανερώθηκε στο Μωϋσή **ως πύρ** στην καιόμενη βάτο, όπως αναφέρεται στο 3^ο κεφάλαιο της Εξόδου. **Περιπτώσεις φανερώσεων του Θεού στην Καινή Διαθήκη έχουμε πολλές**, αλλά θα αναφέρουμε τρεις χαρακτηριστικές περιπτώσεις, δύο από τη ζωή του Ιησού (βάπτισή Του και μεταμόρφωσή Του) και μία από τους μαθητές Του μετά την ανάστασή Του (Πεντηκοστή), καθώς επίσης θα αναφερθούν και δύο ακόμα περιπτώσεις που δογματικά στηρίζουν την 4^η διδασκαλία (βλ. Ματθαίος ΚΗ/28:18 και Β' Κορινθίους ΙΓ/13:14).

(1) ΒΑΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ στον ΙΟΡΔΑΝΗ ΠΟΤΑΜΟ

Την ημέρα που ο Ιησός βαπτίστηκε στο νερό στον Ιορδάνη ποταμό παρατηρούμε τα εξής: Ενώ ο ΥΙΟΣ είναι κάτω στη γη και βαπτίζεται από τον Ιωάννη, από τον ουρανό ακούγεται η φωνή του **ΠΑΤΕΡΑ** που έλεγε *«Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην»* και ταυτόχρονα το **ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**, που φανερώθηκε ως περιστέρι, κατέβηκε και κάθισε επάνω στον Ιησού. Το

περιστατικό αυτό, το αναφέρουν στα Ευαγγέλιά τους οι Ματθαίος, Μάρκος και Λουκάς, έχοντας διαφοροποιηθεί για το «ποιος κατοίκησε μέσα στον Ιησού». Ο Ματθαίος αναφέρει ότι μέσα Του κατοίκησε το «**ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» (βλ. Ματθαίος Γ/3:16-17), ο Μάρκος αναφέρει ότι κατοίκησε το «**ΠΝΕΥΜΑ**» (βλ. Μάρκος Α/1:10-11) και ο Λουκάς αναφέρει ότι κατοίκησε το «**ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ**» (βλ. Λουκάς Γ/3:21-22).

Η Βίβλος διδάσκει ότι ο δημιουργός του σύμπαντος, ο Κύριος των δυνάμεων, ο ένας και μόνος αληθινός Θεός που υπάρχει, ο Πατέρας είναι **ΠΝΕΥΜΑ** (βλέπε: Ιωάννης Δ/4:24, Γένεσις Α/1:2, Ιωήλ Β/2:28, Ησαΐας ΜΔ/ 44:3, Πράξεις ΙΖ/17:24-28, κλπ). Σύμφωνα με την τριαδική θεολογία ο «Πατέρας Θεός που είναι Πνεύμα» είναι το 1^ο πρόσωπο της αγίας Τριάδας και το «άγιον Πνεύμα» είναι το 3^ο πρόσωπο της αγίας Τριάδας.

Εδώ δημιουργείται ένα σοβαρότατο πρόβλημα: **Κατά τον Ματθαίο** στον Ιησού την ημέρα της βάπτισής Του κατοίκησε το 1^ο πρόσωπο της αγίας Τριάδας, καθόσον πολύ καθαρά αναφέρει ότι μέσα Του κατοίκησε το «ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ», ποιου Θεού; Φυσικά του Θεού Πατέρα. **Κατά τον Λουκά** στον Ιησού κατοίκησε το 3^ο πρόσωπο της αγίας Τριάδας, καθόσον επίσης πολύ καθαρά αναφέρει ότι μέσα Του κατοίκησε το «ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ». Δηλαδή μέσα στον Ιησού Χριστό κατοίκησαν και το ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΑΤΕΡΑ και το ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ; Κατοίκησαν τον 1^ο και το 3^ο πρόσωπο της Τριάδας; **Είναι δυνατόν να συμβαίνει αυτό;** Φυσικά όχι και η εξήγηση είναι πολύ απλή και μπορώ να ισχυριστώ ότι σχεδόν όλοι οι αναγεννημένοι πιστοί την γνωρίζουν, αλλά απλά δεν έχουν συνειδητοποιήσει αυτή την απλή αλήθεια. Ο Θεός είναι ΠΝΕΥΜΑ, αλλά ο Θεός είναι και ΑΓΙΟΣ, τότε το Πνεύμα του αγίου Θεού, τι είναι; Είναι ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, γι' αυτό ο πιο ακριβής ορισμός είναι να λέμε το «άγιον Πνεύμα του Θεού», που σημαίνει ότι, είτε πούμε «πνεύμα» (σχέτο), όπως το αναφέρει και ο Μάρκος Α:10, είτε πούμε «άγιον Πνεύμα», είτε πούμε «Πνεύμα Θεού», αναφερόμαστε στον ίδιο τον Θεό, ο οποίος είναι ΠΝΕΥΜΑ.

Την ημέρα της βάπτισης του Ιησού στον Ιορδάνη ποταμό, κατοίκησε μέσα Του ο Πατέρας Θεός διά του αγίου Πνεύματός Του,

κάτι που ο Ιησούς συνέχεια το διακήρυττε, λέγοντας «*ο Πατήρ ο μένων εν Εμοί, ούτος εκτελεί τα έργα...*» (Ιωάννης ΙΔ/14:9-10, Ι'/10:30, κλπ). Άρα την ημέρα της βάπτισής του Ιησού δεν έχουμε τη φανέρωση της αγίας Τριάδας (τριαδικού Θεού), αλλά έχουμε τη φανέρωση των ιδιοτήτων του Θεού. **Πρόσωπα έχουμε δύο:** Τον άνθρωπο Χριστό Ιησού κάτω στη γη (ανθρώπινη φύση) και τον Θεό Πατέρα που φανερώθηκε με το Πνεύμα Του (θεία φύση) και εφόσον κατοίκησε μέσα στον Υιό Του **έχουμε ταύτιση της ανθρώπινης φύσης του ΥΙΟΥ με τη θεία φύση του ΠΑΤΕΡΑ**, ο Υιός έγινε η ορατή εικόνα του Θεού του αοράτου και αυτό είναι το «άγιο Πνεύμα», είναι «*ο Πατήρ εν τω Υιώ*», είναι ο Θεός που φανερώθηκε «εν σαρκί» (Α' Τιμόθεου Γ/3:16, κλπ).

(2) ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΣΤΟ ΟΡΟΣ ΘΑΒΩΡ

Ίδια ακριβώς περίπτωση με το περιστατικό της βάπτισης του Ιησού, έχουμε και στην περίπτωση της μεταμόρφωσής Του στο όρος Θαβώρ. Ο **ΥΙΟΣ** είναι κάτω στη γη και από τον ουρανό ακούγεται η φωνή του **ΠΑΤΕΡΑ** που έλεγε «*Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ενηρεστήθην*» και ταυτόχρονα το **ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**, που φανερώνεται **ως νεφέλη**. Εδώ η διαφορά είναι ότι η φανέρωση του αγίου Πνεύματος του Πατέρα είναι με μορφή νεφέλης και όχι με μορφή περιστεριού που συνέβηκε στον Ιορδάνη ποταμό. **Και εδώ έχουμε δύο πρόσωπα, αλλά όχι δύο Θεούς:** Έχουμε τον άνθρωπο Χριστό Ιησού κάτω στη γη που ντύεται με τη δόξα του Πατέρα (ανθρώπινη φύση) και τον Θεό Πατέρα του οποίου ακούστηκε η φωνή και έκανε ορατή την παρουσία του Πνεύματός του με τη μορφή νεφέλης (θεία φύση). Παρατηρούμε και εδώ την ίδια περίπτωση, που είναι «*ο Πατήρ εν τω Υιώ*», πλήρης ταύτιση της ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ φύσης του Υιού με τη ΘΕΙΑ φύση του Πατέρα.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΠΟΤΑΜΟΣ (βάπτιση του Ιησού) και ΟΡΟΣ ΘΑΒΩΡ (μεταμόρφωση του Ιησού) είναι δύο παράλληλα και ταυτόσημα γεγονότα με **διαφορετική φανέρωση** του Πνεύματος του Πατέρα: Στην **1^η περίπτωση** έχουμε τον Υιό και τον Πατέρα, ο οποίος κάνει ορατή την παρουσία του Πνεύματός Του με μορφή ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ και στη **2^η περίπτωση** έχουμε τον Υιό και τον Πατέρα, ο οποίος κάνει ορατή

την παρουσία του Πνεύματός Του με μορφή ΝΕΦΕΛΗΣ. Είναι αντιβιβλικό να ισχυρισθεί κάποιος ότι στις 2 αυτές περιπτώσεις και ειδικά στον Ιορδάνη ποταμό έχουμε τη φανέρωση των 3 τριών προσώπων της «αγίας Τριάδας», αφού όλοι οι μελετητές και οι διδάσκαλοι του Λόγου του Θεού γνωρίζουν ότι μέσα στον Ιησού **κατοίκησε ο ίδιος ο Πατέρας με το Πνεύμα Του**, με το δικό Του Πνεύμα, αφού ο Θεός ΕΙΝΑΙ Πνεύμα.

(3) ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ: ΒΑΠΤΙΣΗ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ

Την ημέρα της Πεντηκοστής, δέκα ημέρες μετά την ανάληψη του Ιησού, έχουμε μία ακόμα περίπτωση της φανέρωσης του Θεού στον άνθρωπο και λόγω της εξαιρετικής σημασίας που παρουσιάζει, θα ασχοληθούμε λίγο παραπάνω με την περίπτωση αυτή: *«Και ότε ήλθεν η ημέρα της Πεντηκοστής, ήσαν άπαντες ομοθυμαδόν εν τω αυτώ τόπω. Και εξαίφνης έγεινεν ήχος εκ του ουρανού ως άνέμου βιαίως φερομένου, και εγέμισεν όλον τον οίκον όπου ήσαν καθήμενοι· και εφάνησαν εις αυτούς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ως πυρός, και εκάθησεν επί ένα έκαστον αυτών, και επλήσθησαν άπαντες ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΓΙΟΥ, και ήρχισαν να λαλώσι ζένας γλώσσας (αρχ. «λαλείν ετέραις γλώσσαις»), καθώς το ΠΝΕΥΜΑ έδιδεν εις αυτούς να λαλώσιν....»* (Πράξεις Β/2:1-4).

ΕΑΝ ερμηνεύσουμε το παραπάνω περιστατικό σύμφωνα με τη τριαδική θεολογία, αλλά και του «Συμβόλου της Πίστεως», οι συγκεντρωμένοι στο ανώγειο μαθητές του Ιησού (σύνολο 120 άτομα /Πράξεις Α/1:14), πληρώθηκαν με το 3^ο πρόσωπο της «αγίας Τριάδας», αφού ρητά η Βίβλος αναφέρει ότι «επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος αγίου».

ΕΑΝ όμως το ερμηνεύσουμε σύμφωνα με το θεόπνευστο Λόγο του Θεού θα οδηγηθούμε σε διαφορετικό συμπέρασμα, το οποίο δεν θα αφήνει καμιά αμφιβολία για την ορθή ή μη ερμηνεία του, την οποία θα αναφέρουμε στη συνέχεια.

❖ Το θαυμαστό γεγονός της Πεντηκοστής είχε προφητευτεί από τον ίδιο το Θεό ως η «έσχατη βροχή»: *«...Και μετά ταύτα ΘΕΛΩ ΕΚΧΕΕΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΜΟΥ επί πάσαν σάρκα· και θέλουσι προφητεύσει οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας· οι πρεσβύτεροί σας θέλουσιν*

ενυπνιασθή ενύπνια, οι νεανίσκοι σας θέλουσιν ιδεί οράσεις. Και έτι επί τους δούλους μου και επί τας δούλας μου εν ταις ημέραις εκείναις ΘΕΛΩ ΕΚΧΕΕΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΜΟΥ» (βλ. Ιωήλ Β/2:28-32). Εδώ αναφέρεται ρητά από τον ίδιο το Θεό ότι θα εκχέει το δικό Του Πνεύμα («θέλω εκχέει το Πνεύμα ΜΟΥ») και την προφητεία αυτή την επιβεβαίωσε ο ίδιος ο απόστολος Πέτρος μιλώντας την ημέρα της Πεντηκοστής στο συγκεντρωμένο πλήθος: *«...Τούτο είναι το ρηθέν διά του προφήτου Ιωήλ· Και εν ταις εσχάταις ημέραις, λέγει ο Θεός, Θέλω εκχέει από του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΜΟΥ επί πάσαν σάρκα, και θέλουσι προφητεύσει οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας....κλπ»* (βλ. Πράξεις Β/2:15-18).

❖ Στις Πράξεις των Αποστόλων αρχικά ο Πέτρος και αργότερα ο Παύλος μας κάνουν μια θαυμαστή αποκάλυψη για το ποιος κατοίκησε μέσα στους μαθητές την ημέρα της Πεντηκοστής:

ΠΕΤΡΟΣ: *«Προς εσάς πρώτον ο Θεός αναστήσας τον Υιόν αυτού Ιησούν απέστειλεν Αυτόν διά να σας ευλογή, όταν επιστρέφητε έκαστος από των πονηριών υμών»* (Πράξεις Γ/3:26). Ο Πατέρας, αφού πρώτα ανέστησε τον Υιό Του, μετά Τον απέστειλε για να μας ευλογεί. ΠΟΤΕ και ΠΩΣ Τον απέστειλε; Τον απέστειλε την ημέρα της Πεντηκοστής και είναι ανάμεσά μας *«ως Πνεύμα Ζωοποιούν»* (βλ. Πράξεις Β/2:1-4, Α΄ Κορινθίους ΙΕ/15:45).

ΠΑΥΛΟΣ: *«...Ότι ο Χριστός έμελλε να πάθη, ότι πρώτος αναστάς εκ νεκρών ΜΕΛΛΕΙ ΝΑ ΚΗΡΥΞΗ φως εις τον λαόν και εις τα έθνη»* (Πράξεις Κς'/126:23). Εδώ έχουμε την ίδια ακριβώς περίπτωση με την προηγούμενη, ο Ιησούς αφού αναστήθηκε από τους νεκρούς *«μέλλει να κηρύξη»* στα έθνη; Πως θα γίνει αυτό, αφού αναλήφθηκε στους ουραμούς και δεν είναι ανάμεσά μας με το ένδοξο και αναστημένο σώμα Του; Αυτό γίνεται με το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος, είναι ανάμεσά μας ως *«Πνεύμα Ζωοποιούν»*, ως ο *«Παράκλητος»* (βλ. Ιωάννης ΙΔ/14: 16-18, Ις'/16:7, Α΄ Ιωάννου Β/2:1).

«Διήλθον δε (Παύλος και Σίλας) την Φρυγίαν και την Γαλατικήν χώραν, κωλυθέντες υπό του ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ λαλήσαι τον λόγον εν τη Ασία, ελθόντες δε κατά την Μυσίαν επείραζον εις την Βιθυνίαν πορευθήναι, και ουκ είασεν (δεν αφήκεν) αυτούς το ΠΝΕΥΜΑ ΙΗΣΟΥ» (Πράξεις Ις'/16:6-7/αρχαίο κείμενο). Παρατηρούμε ότι στο εδ.6 ο Παύλος και ο

Σίλας εμποδίστηκαν να κηρύξουν στην Ασία από το **ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ**, ενώ στο εδ. 7 αναφέρεται ότι εμποδίστηκαν από το **ΠΝΕΥΜΑ ΙΗΣΟΥ**. Το ίδιο «Πνεύμα» που τους εμπόδισε την πρώτη φορά, ήταν το ίδιο «Πνεύμα» που τους εμπόδισε και τη δεύτερη φορά. Άρα το «**άγιο Πνεύμα**» είναι το «**Πνεύμα του Ιησού**», είναι το «**Πνεύμα του Γιάχβε Οσήα**», του Κυρίου των δυνάμεων, που κατοικεί με πληρότητα μέσα στον Ιησού, τον Υιό Του.

Το κατοικητήριο του Θεού είναι το ένδοξο σώμα του αναστημένου Ιησού. Την ημέρα της Πεντηκοστής ο **ΥΙΟΣ** κατοίκησε στις καρδιές των μαθητών Του δια του **ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ** του ενός και μόνου αληθινού Θεού που υπάρχει, του **ΘΕΟΥ ΠΑΤΕΡΑ**, είναι «ο *Πατήρ εν τω Υιό*», όπως πολύ καθαρά εξηγεί και αναφέρει ο Ιωάννης: «*Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Εάν τις με αγαπά, τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν ΘΕΛΟΜΕΝ ελθεί και εν (=μέσα) αυτό ΘΕΛΟΜΕΝ κατοικήσει*» (Ιωάννης ΙΔ/14:23). Οι φράσεις «θέλομεν ελθεί» και «θέλομεν κατοικήσει» είναι πληθυντικός αριθμός και αναφέρονται στον ΥΙΟ και στον ΠΑΤΕΡΑ που κατοικούν μέσα μας, **έχουμε ταύτιση της ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΦΥΣΗΣ του Υιού με τη ΘΕΙΑ ΦΥΣΗ του Πατέρα**, που κατοικεί «εν πληρότητι» μέσα στον Υιό Του. Λεπτομέρειες για το θέμα αυτό, διάβασε το βιβλίο των εκδόσεών μας, με τίτλο «**ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ**» (κωδικός 23).

(4) Η ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ - ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΗ/28:19

Χαρακτηριστική περίπτωση μέσα από τη Βίβλο ότι «ΠΑΤΗΡ», «ΥΙΟΣ» και «ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ» είναι **τίτλοι** και όχι πρόσωπα, έχουμε στην περίπτωση του Ματθαίος ΚΗ/28:19, όπου ο Ιησούς είπε: «*Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, ΒΑΠΤΙΖΟΝΤΕΣ αυτούς εις το ΟΝΟΜΑ του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος*». Εδώ ο Ιησούς δεν έδωσε εντολή να βαπτίζομαστε στα «**ονόματα**» (πληθυντικός αριθμός) του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, **γιατί τότε θα έπρεπε να έχουμε 3 ονόματα**, αλλά να βαπτίζομαστε στο «**όνωμα**» (ενικός αριθμός), να βαπτίζομαστε δηλαδή στο ΕΝΑ ΟΝΟΜΑ, που ανήκει **και** στον Πατέρα **και** στον Υιό **και** στο άγιο Πνεύμα του Θεού και στο οποίο όνομα βάπτιζε ολόκληρη η πρώτη

αποστολική εκκλησία (βλ. Πράξεις των Αποστόλων **Β:38** , **Η:16**, **Ι':48**, **ΙΘ:5**, **ΚΒ:16** /Ρωμαίους **ζ':3** /Γαλάτας **Γ:27** /κλπ.). Λεπτομέρειες για το θέμα αυτό, διάβασε το βιβλίο των εκδόσεών μας, με τίτλο «**ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ**» (κωδικός 10).

Επειδή η φράση «*...βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος*» αναφέρεται μία και μοναδική φορά μέσα στη Βίβλο και **επειδή** οι απόστολοι όταν βάπτιζαν στο νερό ουδέποτε χρησιμοποίησαν τη φράση αυτή «κατά γράμμα», αλλά βάπτιζαν πάντοτε στο όνομα του Κυρίου Ιησού (βλέπε: Πράξεις **Β/2:38**, **Η/8:16**, **Ι'/10:48**, **ΙΘ/19:5**, **ΚΒ/22:16**, **Γαλάτας Γ/3:27**, **Ρωμαίους ζ'/6:3**, κλπ), πολλοί μελετητές της Βίβλου και ιστορικοί συγκλίνουν στο γεγονός ότι το εν λόγω εδάφιο δεν είναι αυθεντικό, αλλά νόθο, καθόσον υπάρχουν γραπτές μαρτυρίες, όπου αντί της φράσης «*βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός, και του Υιού, και του αγίου Πνεύματος*» χρησιμοποιείται η φράση «*βαπτίζοντες αυτούς ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ, διδάσκοντες αυτούς τηρείν όσα εντειλάμην υμίν....*»

Αξίζει να αναφερθεί ότι ισχυρές αρχαιολογικές μαρτυρίες για την αυθεντικότητα του εδαφίου Ματθαίος ΚΗ/28:19, δεν υπάρχουν, γιατί στα αρχαιότερα χειρόγραφα, πριν τον 4^ο μ.Χ. αιώνα, σχεδόν ολόκληρο το κεφάλαιο ΚΗ/28 του Ματθαίου **ΔΕΝ ΕΧΕΙ διασωθεί**. Την πιο ισχυρή γραπτή απόδειξη που έχουμε για το θέμα αυτό είναι η μαρτυρία του Ευσέβιου Καισαρείας, ο οποίος στα γραπτά του, όταν αναφέρεται στο εδάφιο Ματθαίος ΚΗ:19 χρησιμοποιεί **πάντοτε** τη φράση «*....βαπτίζοντες αυτούς ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ*». Ο Ευσέβιος, που έζησε το 264-340 μ.Χ. και που διεύθυνε την περίφημη βιβλιοθήκη του Παμφίλου στην Αντιόχεια, θεωρείται ο μεγαλύτερος εκκλησιαστικός συγγραφέας με αντικειμενικότητα στα γραπτά του. Λεπτομέρειες για το θέμα αυτό, διάβασε το βιβλίο των εκδόσεών μας, με τίτλο «**Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ**» (κωδικός 20).

(5) ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ απ.ΠΑΥΛΟΥ - Α' ΚΟΡΙΝΘ.ΙΓ/13:14

Άλλη περίπτωση μέσα από τη Βίβλο ότι «ΠΑΤΗΡ», «ΥΙΟΣ» και «ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ» είναι **τίτλοι** και όχι πρόσωπα, έχουμε στην περίπτωση των λόγων του Παύλου στην Β' Κορινθίους **ΙΓ/13:14** «*Η χάρις του Κυρίου ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και η αγάπη του ΘΕΟΥ και η*

κοινωνία του ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ εἴη μετά πάντων υμῶν· αμήν». Εδώ έχουμε 3 λέξεις κλειδιά, που είναι ΧΑΡΙΣ, ΑΓΑΠΗ και ΚΟΙΝΩΝΙΑ και που με απλό τρόπο φανερώνουν τη μοναδικότητα του Κυρίου των δυνάμεων και το θαυμαστό σχέδιο της σωτηρίας του ανθρώπου μέσα σε ένα μόνο εδάφιο, που ο Παύλος το απευθύνει στους Κορινθίους αδελφούς, σαν μια ευχή στο τέλος της Β' επιστολής του. Η τριπλή ευχή του Παύλου δεν αποτελεί απόδειξη ύπαρξης 3 προσώπων μέσα στη θεότητα, ούτε αναφέρεται σε ιδιότητες 3 θείων προσώπων, αλλά αναφέρεται στο σχέδιο του Θεού για να μπορέσει ο άνθρωπος να έχει ζωντανή και αληθινή κοινωνία με το άγιο Πνεύμα Του, η οποία κοινωνία είναι «ο Πατήρ εν τω Υιῷ» μέσα μας: *«Εκείνο, το οποίον είδομεν και ηκούσαμεν, απαγγέλλομεν προς εσάς· διά να έχητε και σεις κοινωνίαν μεθ' ημών· και η κοινωνία δε ημών είναι μετά του Πατρός και μετά του Υιού αυτού Ιησού Χριστού»* (Α' Ιωάννου Α/1:3). .

Μέσα στην τριπλή ευχή του Παύλου στην Β' Κορινθίους ΙΓ/13:13 περικλείεται όλο το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου. Προτάσσεται η **ΧΑΡΙΣ** του Θεού, η οποία εκφράστηκε στο πρόσωπο του Υιού Του, του Κυρίου Ιησού, ο οποίος με τη σταυρική θυσία Του έγινε το σκέπαστρο (ιλασμός) των αμαρτιών μας και δια μέσου αυτής της χάρης εκχέεται η **ΑΓΑΠΗ** του Θεού επάνω σε μας, για να μας φέρει στη συνέχεια την **ΚΟΙΝΩΝΙΑ** του Πατέρα με τον Υιό μέσα μας, όταν βαπτισθούμε με το άγιο Πνεύμα Του.

ΧΑΡΙΣ (ή "χάρη" στη δημοτική) σημαίνει ΔΩΡΟ και ποιο είναι το δώρο του Κυρίου Ιησού προς τον άνθρωπο; Είναι ότι πρόσφερε τον εαυτό Του λύτρο για τις αμαρτίες μας, πέθανε Αυτός στη δική μου και στη δική σου θέση. Αυτό το «δώρο» ήταν προσφορά **ΑΓΑΠΗΣ** από τον Πατέρα Θεό που δέχτηκε τη θυσία του Υιού Του: *«Διότι τόσον ΗΓΑΠΗΣΕΝ ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον»* (Ιωάννης Γ/3:16). Βλέπουμε τη **χάρη** του Κυρίου Ιησού και την **αγάπη** του Πατέρα να συνεργάζονται θαυμαστά για τη σωτηρία του αμαρτωλού ανθρώπου. Μέσα στη Βίβλο συχνά απαντούμε τη συνεργασία και την ταύτιση του Υιού με τον Πατέρα: *«...Όστις είδεν ΕΜΕ είδε τον ΠΑΤΕΡΑΕν εκείνη τη ημέρα σεις*

θέλετε γνωρίσει, ότι εγώ είμαι ΕΝ (=μέσα) ΤΩ ΠΑΤΡΙ μου και σεις εν Εμοί και Εγώ εν υμίν....Εγώ και ο Πατήρ ΕΝ (ένα) ΕΙΜΕΘΑ...» (βλέπε: Ιωάννης ΙΔ/14:9,20, ΙΒ/12:44-45, κλπ).

Όποιος έχει τον Πατέρα έχει και τον Υιό. Όποιος έχει τον Υιό έχει και τον Πατέρα. Όποιος έχει ΚΑΙ τον Πατέρα ΚΑΙ τον Υιό, **τι έχει;** Έχει την **ΚΟΙΝΩΝΙΑ** του αγίου Πνεύματος του Θεού. Όταν χρησιμοποιούμε τον όρο *«Πνεύμα άγιο»* εννοούμε τον *«Πατέρα εν (=μέσα) τω Υιῷ»*. Αυτό το συγκλονιστικό γεγονός γίνεται στη ζωή μας, όταν βαπτισθούμε με το άγιο Πνεύμα του Θεού. Αυτή είναι η απλή ερμηνεία του εδαφίου Β' Κορινθίους ΙΓ/13:14, στο οποίο δεν έχουμε 3 ξεχωριστές θείες υποστάσεις, αλλά βλέπουμε να ξετυλίγονται με θαυμαστό τρόπο η χάρη και η αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο «εν προσώπω Χριστώ Ιησού» και η κοινωνία του Θεού με τον άνθρωπο δια του αγίου Πνεύματός Του, όπως πολύ χαρακτηριστικά το είπε και ο ίδιος ο Ιησούς: *«...Εάν τις με αγαπά, τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν θέλομεν ελθεί και εν αυτό θέλομεν κατοικήσει»* (Ιωάννης ΙΔ/14:23). Το αρχαίο κείμενο δεν γράφει απλά «εν αυτό θέλομεν κατοικήσει», αλλά **«μονήν παρ'αυτό ποιησόμεθα»**, δηλαδή ο Πατέρας και ο Υιός θα κτίσουν μέσα μας μια **μονή**, στην οποία θα κατοικούν και το σώμα μας θα γίνει ο ναός Του (Β' Κορινθίους **ς'16**:16, κλπ)

© COPYRIGHT 2015: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ («ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»)
οδός Κηφισίας 37, Τ.Κ. 141 21 Ηράκλειο Αττικής
Τηλ: 210 - 28 21 537 ❖ Τηλ. Κινητό: 694 - 49 21 318
FACEBOOK: Groups/filadelfos ❖ E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com